

der en Gang i en fjern Fortid har bevilget et Tilskud til denne Bane, til nu at staa ved dette Tilbud. Det er stemt ned Gang paa Gang, baade ved Sogneraadvalg og indenfor selve Sogneraadet. Man er i Kommunen imod at komme af med dette store Tilskud til denne Bane, og jeg vil derfor gerne vide, om det er den højtærede Ministers Agt at benytte sin Magt til om muligt at gennemvinge denne Bane mod Befolkningens Ønsker. Det er ikke alene Befolkningen i Dronninglund Kommune, der er imod det, men det viste sig ved den Generalforsamling, der blev holdt forleden, at samtlige Sognekommuner i Aalborg Amt, der ere interesserede i dette Jernbanespørgsmaal, sendte Repræsentanter til Generalforsamlingen for at stemme mod dette Projekt. Det kunde aldrig have faaet Flertal for sig paa Generalforsamlingen, hvis ikke Statens Stemmer vare kastede ind for det. Der lød sidste Sommer oppe i Sæby et Ord om, at det er de danske Bønder, der raade her i Landet. Det forekommer mig, at det ser ud til, at Ministeren har villet gøre disse Ord til Usandhed, for Forholdet er, at Flertallet af Bønderne oppe i den Egn og i Kommunen deroppe har været ganske paa det rene med, at hvis de skulle raade, kommer den Jernbane ikke, og Ministeren har naturligvis derved, at han raader over Statens Stemmer, Evne til at overstemme dem, idet han har nogle faa Stemmer deroppe til Hjælp, men af disse forsvinder imidlertid en Del nu, idet Aalborg Amsraad har vedtaget en anden Stemmegivning end den, de præsterede sidst.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg ønsker at rejse. Det sorterer under den højtærede Trafikminister. Paa Finanslovsforslaget Sp. 33—34 staar en Anmærkning, der lyder saaledes: „Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til efter Reglerne i Forordning af 5. Marts 1845 for Statsbanerne at erhverve de til en fremtidig Udvidelse af Varde Statsbanestation fornødne Arealer af i alt ca. 1 ha ved Stationens sydlige Ende.“ Jeg vil henstille til det kommende Finansudvalg, at det vil tage det Spørgsmaal op, om der ikke i denne og lignende Anmærkninger burde staa en lille Smule mere, saa at Ministeren fik en større Myndighed, end han i dette Øjeblik har paa dette Omraade. Her er altsaa Tale om i dette Tilfælde, at der skal eksproprieres omtrent 1 ha til Udvidelse af Varde Jernbanestation. Det kan sandsynligvis ikke dreje sig om ret store Beløb for Statskassen, men nu skal der

altsaa i Henhold til denne Anmærkning udrustes en Kommission, som skal over for at ekspropriere denne Smule Jord. Det kan derved meget let blive et forholdsvist dyrt Stykke Jord for Staten at erhverve. Naturligvis kan det hændes, at der ved saadanne smaa Arealer kan være Forhold, som gøre det nødvendigt, at der kommer en Ekspropriationskommission. Men jeg vil dog henstille, om man ikke kunde gaa den Vej at indskyde nogle faa Ord i denne Anmærkning, hvorved der kom til at staa, at Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til enten underhaanden eller efter Reglerne i Forordning af 5. Marts 1845 o. s. v., saa at hvis Ministeren skønner, at det, der kræves i Betaling for den Jord, der ønskes, er rimeligt, kan han være fri for at sætte denne store Kommission i Virksomhed, hvorved der utvivlsomt i mange Tilfælde vilde kunne spares en hel Del. Thi at sætte denne Kommission i Virksomhed, koster ikke saa faa Hundrede Kroner, saa hvor der er Tale om en saa lille Udvidelse, at der sandsynligvis kun bliver Handel med en enkelt eller enkelte Jordejere, synes jeg, det ikke vil være praktisk at gaa den Vej.

Det ærede Medlem fra Valby (Hyller) omtalte for nylig ret udførligt Lodsforholdene her i Landet, og saa vidt jeg kunde følge ham, maa jeg erklære mig ganske enig med ham i de Grundbetragtninger, han fremsatte, og jeg vilde bede om, at man i det paagældende Ministerium forcerer Arbejdet saa stærkt som muligt for at skaffe os en ny Lodslov. De Forhold, vore Lodser arbejder under, ere af en saadan Art, at de, i hvert Fald paa det vestlige Distrikt, under ingen Omstændigheder kunne være tjente med dem. Der gøres dem Uret i deres daglige Gerning, og det kunne de ikke være tjente med. Jeg beder om, at man vil sørge for, at Lodsloven revideres saa hurtigt som muligt, og at man, indtil dette er sket, ad administrativ Vej vil øve Retfærdighed mod Lodserne i det vestlige Distrikt.

Jeg er bleven anmodet om at fremdrage et Forhold vedrørende vore Husmandskreditforeninger. Naar man ude omkring i Landet taler med Husmænd om deres Laanesager, naar de ere i Færd med at søge Laan, og spørger dem om, hvem der ordner Laanet for dem, kan det hændes, at man faar det Svar, at det gør den paagældende Repræsentant eller Vurderingsmand. Og naar man saa spørger, hvad Aarsagen kan være til, at de søge